

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/82/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200014
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8521200014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Eduarda Valenčina a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Mariana Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: žalobcu: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX C. D. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, so sídlom Mierová 1725/2, 022 01 Čadca, proti žalovanej: A. B. B., D. E., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX F. G. G. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ing. Michal Mladý, advokát, so sídlom Prievidzská 254/26, 972 01 Bojnice, v konaní o vrátenie daru, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 6C/1/2021 – 112 zo dňa 30. júna 2022 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok

II. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len súd prvej inštancie) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že zamietol žalobu o vrátenie daru a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že dôvodom vrátenia daru je podľa žalobkyne to, že zo strany jej syna a žalovanej došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov voči jej osobe, nakoľko sú v rozvodovom konaní, pričom parcely žalobkyňa im darovala s podmienkou, že si na nich postavia rodinný dom a budú viesť riadny manželský život. Nakoľko ich manželstvo bolo rozvedené, nie je splnený ani jeden predpoklad, ktorý bol podmienkou daru, a teda že si na darovaných parcelách postavia rodinný dom a budú viesť riadny manželský život.

Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nemá vedomosť o tom, aby darovanie bolo viazané na splnenie takýchto podmienok a ani samotná darovacia zmluva neobsahuje ustanovenie, ktoré by takéto podmienky upravovalo. Poukázala na to, že to bola práve žalobkyňa, ktorá vyvolala medzi manželmi napäté vzťahy, čo viedlo k tomu, že najprv odišli bývať do podnájmu do G. D. a následne do Obce F. G. G.. Podmieňovanie darovania zo strany žalobkyne považuje žalovaná za účelové v snahe pomôcť jej bývalému manželovi (svojmu synovi), nakoľko tento sa už pred rozvodom manželstva snažil robiť všetky kroky k tomu, aby ukrátil žalovanú na ich spoločnom majetku. Žalovaná uviedla, že sa nijakým spôsobom neprevinila voči žalobkyni a navrhla žalobu zamietnuť.

Žalobkyňa v replike zotrvala na tom, že žalovaná hrubo porušila dobré mravy voči nej ako darkyni, keďže nežije s jej synom v spoločnej domácnosti a nevedú riadny manželský život. Poukázala na to, že žalovaná počas manželstva s jej synom udržiavala mimomanželský pomer, čím hrubo porušila dobré mravy voči členom rodiny žalobkyne, čo ona pociťuje ako vlastnú ujmu. Z tohto dôvodu má za o, že ujma ktorá bola spôsobená jej synovi sa dotýka aj jej ako matky a pociťuje ju ako vlastnú.

Žalovaná v duplikate poukázala na to, že žalobkyňa hrubé porušenie dobrých mravov voči jej synovi z dôvodu nevery začala tvrdiť až v samotnej žalobe. Uviedla že zmyslom konania o určovacej žalobe vo veci o vrátenie daru je preukázanie, či sa darcovou predžalobnou výzvou na vrátenie daru adresovanou obdarovanému, založilo právo darcu na vrátenie daru alebo nie. Určovacia žaloba neslúži na to, aby sa uvádzali a rozširovali stále nové a nové dôvody, pre ktoré sa darca o vrátenie daru domáha. Žalobkyňa nepreukázala podmienenosť darovania požiadavkami, ktoré uvádza vo výzve zo dňa 25.08.2020 a preto žalovaná považuje žalobu za nedôvodnú. Skutočnosť, že aj syn žalobkyne potvrdzuje nesplnenie údajných podmienok darovania považuje žalovaná za účelovú obranu. Tvrdenia o tom, že sa mala dopustiť správania hrubo porušujúceho dobré mravy voči členovi rodiny žalobkyne, t.j. jej synovi ako bývalému manželovi tým, že mu mala byť žalovaná neverná sú ničím nepodložené tvrdenia. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4Pc/10/2020, v ktorom súd neverifikoval aby žalovaná zapríčinila rozpad manželstva v dôsledku nevery. Žalovaná uviedla, že nepopiera že si našla novú známosť, ale bolo to až ako reakcia na rozvrat ich manželstva, pričom s manželom už spolu dlhšiu dobu nežili, pričom on sám v rozvodovom konaní uviedol, že už vyše rok a pol sa spolu intímne nestýkali. Žalovaná poprela, aby dôvodom odchodu z G. D. bol údajný ľúbostný pomer s iným mužom a tiež nie je pravda to, že mu mala byť neverná s mužom, ktorý bol priateľom jej kamarátky a ktorý ju vozil do Rakúska, kde pracovala ako opatrovateľka. Žalovaná taktiež poukázala na to, že v zmysle ustálenej judikatúry rozvod manželstva nie je okolnosťou, ktorá by mohla, bez ďalšieho, byť považovaná za konanie hrubým spôsobom porušujúce dobré mravy. Uviedla, že návrh na rozvod manželstva podal syn žalobkyne a nie ona. Taktiež poukázala na to, že právo na vrátenie daru sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe, pričom spolu s manželom opustili G. D. ešte v roku 2016 a súdne konanie bolo iniciované žalobkyňou až v roku 2021.

Žalobkyňa vo vyjadrení zo dňa 21.01.2022 poukázala na to, že všetky incidenty sa stali v roku 2020 a žaloba o vrátenie daru bola zaslaná na súd 04.01.2021, teda má za to, že trojročná premlčacia doma bola zachovaná. K podmienkam darovania uviedla, že tieto síce nie sú vyslovene uvedené v notárskej zápisnici, ale boli ústne vyslovené, čo potvrdil aj jej syn.

3. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vypočul svedka H. B., syna žalobkyne a bývalého manžela žalovanej, ktorý vypovedal, že sporné pozemky im darovala jeho matka s tým, že si na nich postavia rodinný dom. Žalovaná sa však neskôr vyjadrila, že ona rodinný dom stavať nechce. Uviedol, že už v roku 2015 prišiel na to, že žalovaná má pomer s iným mužom, o ktorom tvrdila že je to priateľ jej kamarátky, čo zistil podľa počtu najjazdených kilometrov na tachometri. Z tohto dôvodu sa odsťahovali preč, kúpili si byt v F. G. G., avšak po 5 rokoch sa situácia zopakovala, pričom videl ako iný muž chytil jej manželku za ruku a išiel s ňou do krčmy, z ktorej následne odišla sama. Svedok tiež uviedol, že žalovaná sa nedostatočne starala o domácnosť, mala neporiadok a varila minimálne. Potvrdil, že sa mu s inou ženou narodilo dieťa dňa 02.09.2021 a o tom, že jeho partnerka je tehotná sa dozvedel na začiatku decembra 2020. K podmienkam darovacej zmluvy uviedol, že podmienkou bola skutočnosť, že na darovaných parcelách budú stavať dom a že dochovajú matku – žalobkyňu do smrti, pričom notárka im povedala, že ak chcú stavať na pozemku rodinný dom, mal by byť dar na oboch manželoch.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že manželstvo žalovanej a syna žalobkyňa bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 4Pc/10/2020 zo dňa 15.12.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 12.03.2021. Taktiež bolo nesporné, že v čase ich manželstva im žalobkyňa darovala do ich podielového spoluvlastníctva, každému 1 - ici, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k.ú. G. D.. Nespornou skutočnosťou taktiež je, že žalobkyňa výzvou zo dňa 25.08.2020 vyzvala svojho syna a žalovanú na vrátenie daru, z dôvodu, že z ich strany došlo k hrubému porušeniu dobrých mravov, tým, že sú v rozvodovom konaní, na darovanom pozemku nepostavili rodinný dom, nevedú riadny manželský život a presťahovali sa do F. G. G.. Syn žalobkyne svoj podiel na darovanej nehnuteľnosti vrátil späť žalobkyňi (svojej matke).

5. Súd prvej inštancie poukázal na to, že označením (identifikáciou) škodlivého správania obdarovaného voči darcovi vo výzve na vrátenie daru, prípadne v žalobe, je daný okruh sporných skutočností, ktoré sú predmetom dokazovania. Predpokladom úspešného práva darcu na vrátenie daru, nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny, ale len také správanie, ktoré so zreteľom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Musí sa jednáť o porušenie dobrých mravov značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie, napr. vo forme fyzického napádania, hrubých urážok, neposkytnutia potrebnej pomoci,

hrubého nezájmu. Toto právo nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov obdarovaným (R 31/1999).

6. Z vykonaného dokazovania nemal súd prvej inštancie za preukázané, aby podmienkou darovania bola výstavba rodinného domu a vedenie riadneho manželského života žalovanej a syna žalobkyne. Darovacia zmluva bola spísaná u notárky, pričom takéto podmienky neobsahuje. Darovacia zmluva, ktorej predmetom je nehnuteľnosť musí byť písomná (§ 464 Občianskeho zákonníka), a teda aj prípadné jej podmienky musia byť v písomnej forme. Navyše tvrdenia žalobkyne a jej syna (manžela žalovanej), že takéto podmienky boli dojednané ústne, neboli v konaní hodnoverne preukázané a súd ich vyhodnotil ako účelové, pričom žalobkyňa na pojednávaní dňa 09.06.2022 na položenú otázku „aké boli podmienky darovania“, žiadne podmienky neuviedla. Svedok H. B., syn žalobkyne, vo svojej výpovedi taktiež jasne nešpecifikoval podmienky darovacej zmluvy. Vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňa im darovala pozemok s tým, že na ňom budú stavať rodinný dom. Takáto rozvázovacia podmienka však v písomnej darovacej zmluve nie je uvedená a z dôvodu nenaplnenia očakávaní rodiča nie je možné domáhať sa vrátenia daru. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že darovacia zmluva je dvostranným právnym úkonom a pokiaľ by súčasťou darovacej zmluvy mala byť akákoľvek podmienka, príkaz, účelové určenie, či terminované darovanie (samozrejme za predpokladu, že takéto vedľajšie dojednanie nie je v rozpore s právnym poriadkom), vyžaduje sa vzájomný súhlas tak darcu, ako aj obdarovaného, čo v tomto konaní nebolo preukázané.

7. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k ďalšiemu dôvodu vrátenia daru, ktorý uviedla žalobkyňa v žalobe, a to k nevere žalovanej počas manželského spoluzitia s jej synom. V priebehu konania bolo zo strany žalobkyne, resp. jej syna tvrdené, že žalovaná mala byť neverná synovi žalobkyne opakovane v roku 2015 a následne v roku 2020. Tieto tvrdenia však súd nemal hodnoverným spôsobom preukázané. Išlo o tvrdenia syna žalobkyne, ktoré žalobkyňa prevzala avšak bez akéhokoľvek relevantného dôkazu. Žalovaná neveru v roku 2015 poprela a uviedla, že jej údajný priateľ bol skutočnosťou priateľom jej kamarátky. Syn žalobkyne sa vyjadril, že túto neveru zistil podľa toho, že nesedeli najazdené kilometre na tachometri. Iné dôkazy žalobkyňou neboli navrhnuté a za takejto dôkaznej situácie súd prvej inštancie vyhodnotil, že táto nevera nebola preukázaná. Navyiac, aj keby bola preukázaná, tak tento dôvod na vrátenie daru by bol premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote. V súvislosti s neverou v roku 2020 prvoinštančný súd konštatoval, že ani ohľadom tohto tvrdenia neunesla žalobkyňa dôkazné bremeno. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná svojou údajnou neverou porušila dobré mravy, čo ale v konaní nebolo jednoznačne preukázané. Súd prvej inštancie poukázal na to, že o hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka ide napr. vtedy ak sa obdarovaný dopúšťa fyzického násillia, hrubých urážok a pod. voči darcovi alebo členom jeho rodiny. Pokiaľ by prihliadol na výklad žalobkyne, potom by bola žalovaná v pozícii „rukojemníka“ vzťahu s jej synom a nikdy by ho nemohla opustiť pre hrozbu straty majetku. Ďalej súd uviedol, že predpokladom vrátenia daru nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho samotná nevďačnosť, ale také správanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov.

8. Súd prvej inštancie sa vyjadril aj k odkazu žalobkyne na rozhodnutie Ústavného súdu SR, I. ÚS 491/2015, pričom poukázal na to, že žalobkyňou citované odseky sú názormi sťažovateľa v predmetnej veci, pričom závery Ústavného súdu SR sú uvedené napr. v bode 17, 18 tohto rozhodnutia a nevyplývajú z nich, že nevera partnera je hrubým porušením dobrých mravov, zakladajúcim oprávnenie darcu na vrátenie daru. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na to, že nemožno poprieť, žeby nevera nebola porušením ustanovení zákona o rodine i porušením dobrých mravov, avšak pri aplikácii ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka samotná nevera, čo žalobkyňa považuje za svoju vlastnú ujmu, nebola v danom prípade preukázaná a nemôže byť považovaná za dostatočný dôvod pre vrátenie daru.

9. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nemal preukázanú neveru žalovanej a ani skutočnosť, že syn žalobkyne bol vystavený vážnemu zneváženiu, resp. neprijateľnému poníženiu, ktoré by žalobkyňa považovala ako za svoje vlastné zneváženie, resp. poníženie. V tomto smere neboli tvrdené žiadne skutočnosti a predložené dôkazy zo strany žalobkyne. Navyiac v priebehu pojednávania vyšlo najavo, že syn žalobkyne si počas rozvodového konania si našiel novú partnerku, ktorá otehotnela a septembri 2021 sa mu narodilo dieťa. Z tohto možno nepriamo vyvodit', že syn žalobkyne pravdepodobne vážnu traumu z rozchodu a z rozvodu so žalovanou nemal.

10. Súd prvej inštancie pre úplnosť uviedol, že predmetom dokazovania v tejto veci mohli byť len dôvody uvedené vo výzve na vrátenie daru a v žalobe, a preto sa ďalšími tvrdeniami žalobkyne nezaoberal. V tomto ohľade odkázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR, v zmysle ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre posúdenie veci podstatný význam, bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, preto súd prvej inštancie žalobu zamietol a úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. – Civilný sporový poriadok (CSP).

11. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaná počas celého konania permanentne klamala, zavádzala súd, čo má vyplývať z jej vyjadrení, resp. výsluchu pred súdom, pričom súd prvej inštancie sa riadne neoboznámil ani so spisom Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 4Pc/10/2020 a neprihliadal ani na výpoveď svedka H. B..

Podľa žalobkyne bola v danom prípade porušená rovnosť zbraní, keďže žalovaná mala možnosť odpovedať na otázku k priebehu spísania notárskej zápisnice, avšak svedok H. B. už túto možnosť nemal. Žalobkyňa ako prílohu odvolania predložila fotografie z facebooku, ktoré majú svedčať o nevere žalovanej a taktiež navrhla vyžiadať od spoločnosti Telecom, a.s. výpisy z hovorov a SMS komunikácie žalovanej.

Žalobkyňa citovala z rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15.12.2020, kde je uvedené, že: „súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh na rozvod manželstva bol podaný dôvodne. Manželstvo je vážne a trvalo rozvrátené do tej miery, že si prestalo plniť všetky svoje funkcie a svoj účel“, a teda, podľa žalobkyne sa jedná o kvalifikovaný rozvrat manželstva na základe nevery žalovanej. Žalobkyňa poukázala na to, že nevera žalovanej bola sústavná a opakovaná, čím je splnený predpoklad ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že tvrdenia žalovanej o tom, že ju chodila navštevovať sa nezakladajú na pravde, pretože od Veľkej noci od roku 2020 ju nebola navštíviť, žiadnym spôsobom jej nepomáhala, pretože vždy bola lenivá.

Žalobkyňa zvýraznila skutočnosť, že opakovanú neveru potvrdila samotná žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 07.07.2021. V tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 18 zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že okrem iného si majú byť manželia verní, žiť spolu a rešpektovať svoju dôstojnosť. Citovala z rozhodnutia NS ČR 33 Odo 137/2002, z ktorého vyplýva, že nevera sa hodnotí ako správanie, ktoré sa hrubo prieči dobrým mravom a potom takéto správanie voči druhému manželovi zakladá nárok na vrátenie daru s poukazom na ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené navrhla žalobkyňa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla že žalobkyňa sa ju snaží vykresliť ako negatívnu a amorálnu osobu, avšak pravda je iná. Uviedla, že žalobkyňa je v tomto konaní manipulovaná jej synom, ktorý je jej bývalým manželom. Žalovaná sa vyjadrila, že neveru popiera, pričom kamarátsky vzťah s treťou osobou neznamena ešte neveru. Poukázala na to, že s bývalým manželom boli manželia 13 rokov. Jednalo sa o bezdetné manželstvo, napriek tomu že sa opakovane pokúšali mať deti. Žalovaná súdu predložila lekárske správy svedčiace o týchto skutočnostiach. Uviedla, že je divné, že jej manžel s ňou bol celkovo spolu, vrátane manželstva, 20 rokov, a to napriek tomu že bola neporiadkumilovná. K fotografiám z facebooku uviedla, že všetky sú až po rozvode manželstva, pričom počas manželského spoluzitia nebola manželovi neverná. S mužom na fotografiách sa síce poznala, ale bol to iba jej kamarát až neskôr po rozvode manželstva sa to zmenilo na bližší vzťah. Považuje za smutné, že žalobkyňa a jej bývalý manžel nemajú žiadnu úctu k nej ako k bývalej manželke, s ktorou žil spolu 20 rokov a správa sa tak iba preto, aby získal naspäť majetkový prospech spôsobom vrátenia daru v tomto konaní. Poukázala na to, že jej bývalý manžel mal už v poslednom roku manželstva iný vzťah, z ktorého sa mu následne narodilo aj dieťa.

13. K vyjadreniu žalovanej sa opätovne vyjadrila žalobkyňa, ktorá v podstatne poukázala na skutočnosti totožné s tými, ktoré uviedla v odvolaní, resp. v predchádzajúcich svojich vyjadreniach.

14. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) osobou oprávnenou podať odvolanie (§

359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne uvedené do uplynutia odvolacej lehoty (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil odvolací súd na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.11.2023 (§ 219 ods. 3 CSP).

15. Žalobkyňa v odvolaní uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že žalovaná bola neverná jej synovi, avšak súd konštatoval opak, pričom samotná žalobkyňa mala potvrdiť svoju neveru vo vyjadrení k žalobe podaním zo dňa 07.07.2021. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že v tomto vyjadrení žalovaná uviedla iba to, že to, že si našla novú známosť bola reakcia na rozvrat vzťahu medzi ňou a jej bývalým manželom, pričom pred odchodom jej manžela zo spoločnej domácnosti spolu už dlhšiu dobu nežili, boli v podstate iba ako spolubývajúcí a sám bývalý manžel v rozvodovom konaní potvrdil, že už vyše roka a pol pred rozvodom sa spolu intímne nestýkali. To, že si našla nového partnera bolo v dôsledku toho, že jej vzťah s bývalým manželom už dávno nefungoval. Uvedeným vyjadrením teda žalobkyňa určite nepotvrdila svoju neveru a vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne jasne uviedla, že aj keď muža, ktorý sa neskôr stal jej partnerom poznala skôr, k ich zblíženiu došlo až po rozvode jej manželstva so synom žalobkyne. Žalobkyňa taktiež uviedla, že nevera žalovanej nepochybne vyplýva z rozvodového rozsudku, pričom z neho aj citovala, avšak z tejto citácie táto skutočnosť vôbec nevyplýva, vyplýva z nej iba to, že ich manželstvo bolo natoľko rozvrátené, že nemôže plniť svoje základné funkcie a účel. V odôvodnení tohto rozsudku nebola ani zmienka o údajnej nevere žalovanej.

16. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel jednoznačne k správnym skutkovým zisteniam, keďže skutočnosti tvrdené žalobkyňou, resp. jej synom neboli bez pochybností preukázané a nezakladajú závery o nevere žalovanej vo vzťahu k jej manželovi počas ich manželstva. Syn žalobkyne sa vyjadril, že prvú neveru odvodzuje od toho, že na tachometri ich vozidla bolo iba 15 km a malo ísť o viac kilometrov, keďže mu bývala manželka povedala, že ide k svojej kamarátke, ale podľa jeho názoru bola v B. I., kde býval, podľa jej tvrdenia, priateľ jej kamarátky, za ktorým podľa neho išla. Druhú neveru v roku 2020 vyvodzuje z toho, že ju videl vchádzať do krčmy s mužom, ktorý ju chytil za ruku, pričom následne z krčmy odišla už iba sama. Tieto tvrdenia žalovaná nepotvrdila a neboli preukázané ani žiadnymi inými dôkazmi. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že žalovaná ich nerozporela, tak práve naopak žalovaná tieto tvrdenia o nevere poprela a aj keby tieto tvrdenia syna žalobkyne boli úplne pravdivé, nemožno z nich bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver o nevere žalobkyne.

17. Odvolací súd má taktiež za to, že vzťahy medzi žalovanou a jej bývalým manželom boli už dlhodobo rozvrátené, pričom je možno aj sťažené preukazovať určité skutočnosti, ktoré však môžu byť napr. iba domnienkami, avšak je nepochybné, že pokiaľ takéto skutočnosti nie sú bezpečne preukázané, nemožno ich považovať za hrubé porušenie dobrých mravov a z toho vyvodzovať dôvodnosť žaloby. Žalobkyňa, resp. jej syn v konaní uvádzali množstvo ďalších skutočností, ktoré nie sú podstatné pre posúdenie tejto veci, avšak nepochybným faktom je to, že synovi žalobkyne sa v septembri 2021 narodilo dieťa s inou partnerkou, o tehotenstve ktorej sa dozvedel v decembri 2020, teda je nepochybné, že sa s touto partnerkou intímne stýkal ešte počas manželstva so svojou bývalou manželkou, avšak túto skutočnosť žalobkyňa nehodnotí ako rozpornú s dobrými mravmi a podľa názoru odvolacieho súdu to skutočne svedčí o tom, čo uviedla žalovaná, a teda že ich manželstvo bolo nefunkčné a dlhý čas sa spolu už ani intímne nestýkali.

18. Odvolací súd považuje síce za pochopiteľné správanie žalobkyne v tom smere, že pokiaľ už žalovaná nežije s jej synom, tak chce zvrátiť stav, ktorý vznikol v dôsledku darovacej zmluvy, ktorú sama dobrovoľne uzavrela, avšak v tomto ohľade je podstatné preukázanie kvalifikovaného správania hrubo porušujúceho dobré mravy, čo ale v danom konaní nebolo preukázané, preto je správny záver súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby.

19. Žalobkyňa sa taktiež vyjadrila, že jej syn ako svedok nemal možnosť vyjadriť sa k okolnostiam spísania notárskej zápisnice, čo ale nie je pravdou, keďže zo zápisníc ktoré sú súčasťou spisu vyplýva, že pokiaľ boli položené určité otázky, tak strany sporu mali možnosť na nich odpovedať a pokiaľ

žalobkyňa mala za to, že je potrebné ešte zodpovedať nejaké otázky mohla to navrhnúť, avšak žiaden takýto návrh nebol daný a obaja právni zástupcovia pred prednesom záverečných vyjadrení uviedli, že nemajú žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Čo sa týka listín predložených v odvolacom konaní, tieto predstavujú novotu s poukazom na ustanovenie § 366 CSP, pričom sa nejedná o dôkazy, ktoré by odvolateľka bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, pričom aj pokiaľ by odvolací súd teoreticky na predložené dôkazy prihliadal, nemení to nič na závere o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na rozhodnutie NS ČR 33 Odo 137/2002, tak odvolací súd poukazuje na to, že v tomto konaní sú úplne odlišné skutkové okolnosti, pričom sa jedná o situáciu, keď manželka darovala svojmu manželovi štvrtinu rodinného domu v časti ktorého začal následne bývať so svojou priateľkou. Tieto skutkové okolnosti teda nie sú porovnateľné so skutkovým stavom zisteným v tomto konaní a ako už bolo uvedené tvrdenia žalobkyne resp. jej syna o nevere žalovanej neboli v tomto konaní preukázané.

20. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie sa precízne vysporiadal so všetkými tvrdeniami strán sporu, ktoré boli podstatné pre rozhodnutie tejto veci a z vykonaného dokazovania správne ustálil skutkový stav, na ktorý aj správne aplikoval príslušné právne normy. Preto odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na správne a dôsledné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 2 CSP). Skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v zhode s názormi žalobkyne, resp. jej priánim, nemôže zakladať záver o tom, že súd prvej inštancie svojim rozhodnutím porušil zákon, resp. že jeho rozhodnutie je nesprávne alebo neodôvodnené. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná priznal voči neúspešnej žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).